

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Rákosi Ferenc ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. május 19. napján kelt 2.P.20.723/2015/6. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 7. és 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és kötelezi a felperest, hogy a Magyar Állam javára külön felhívásra fizessen meg 12.000 (tizenkettőezer) forint kereseti illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek személyenként 15.000-15.000 (tizenötezer-tizenötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra személyenként 48.000-48.000 (negyvennyolcezer-negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy ...-án az ...-nek adott nyilatkozatában valótlanul állította, hogy felperes megbízást adott politikusok, köztük I.rendű alperes neve lejárására.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy ...-án a című műsorában valótlanul azt állította, hogy felperes megbízta politikusok, köztük I.rendű alperes neve lejárásával.

Az I. és II. rendű alperest eltiltotta a további jogsértéstől.

Kötelezte az I. és II. rendű alperest elégtétel adására oly módon, hogy jelen ítélet rendelkező részének rá vonatkozó megállapítását, valamint sajnálkozását is magába foglaló közleményt tegyenek közzé saját költségen 15 napon belül az ... útján.

Kötelezte továbbá az I. és II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek külön-külön 350.000-350.000 forint, valamint ennek az összegnek a ... napjától számított a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 22.225-22.225 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az I. és II. rendű alperest, hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára - az adóhivatal külön felhívására - külön-külön 30.000-30.000 forint eljárási illetéket.

A felperes keresetét a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésében, a 2:43. § d) pontjában, a 2:44. §-ában, a 2:45. § (1), (2) bekezdésében, valamint a 2:51. § (1) bekezdésében foglalt szabályozás alapján bírálta el.

Az alperesek védekezésére figyelemmel vizsgálta a perbeli legitimáció kérdését, e körben egyértelműen megállapította, hogy nem képezte a kereset tárgyát a ... -ei frakcióközleménye, hanem a felperes az I.-II. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetét kizárólag a ...-ai nyilatkozatokra alapította. A felperes személyes érintettsége a sérelmezett alperesi magatartások tekintetében fennállt.

Nem találta helytállónak az I. rendű alperes azon hivatkozását, hogy csak utalt a felperesre, ugyancsak nem fogadta el a II. rendű alperes azon védekezését, hogy csupán korszakjelzőként használta a „...” kifejezést.

Tényként állapította meg azt, hogy az I.-II. rendű alperes nem véleményt nyilvánított a felperesről és tevékenységéről, hanem tényállítást tett, miszerint a felperes megbízást adott ... politikuskok lejáratására. Ezért nem volt vizsgálható a felperes fokozott tűrési kötelezettsége. Politikai vitára, szóváltásra sem került sor a peres felek között, a felperes a vitán kívül álló személy volt.

A kifogásolt alperesi közléseket nem találta az emberi méltóság, a becsület megsértésére alkalmas kijelentéseknek, a jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló keresetet alaposnak ítélte.

Az alperesek által csatolt bizonyítékok (újságcikk, lehallgatási jegyzőkönyv) nem voltak alkalmasak a valóság bizonyítására, mivel nem tartalmaztak arra vonatkozó konkrét, egyértelmű és objektív adatot, mely szerint a felperes megbízást adott ... politikuskok lejáratására.

A kifogásolt tényállítások sértik a jóhírnevet, miután a felperest köztörvényes bűncselekmény miatt elítélt személlyel hozták kapcsolatba oly módon, hogy maga a felperes adott megbízást bűncselekmény elkövetésére, mégpedig egy tisztességtelen, erkölcsileg elítélendő célból. A közlések alkalmasak a felperes társadalmi elismertségének kedvezőtlen megváltoztatására.

Nem fogadta el az alperesek által a mentesülésekre felhozott érveket, utalva a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban írtakra, figyelemmel arra, hogy a perbeli esetben nem értékkitélet fogalmazódott meg az alperesek részéről, illetve nem a felperest érintette a közéleti vita.

Kifejtette, hogy valótlan és sértő tények állítása, híresztelése is a véleménynyilvánítási szabadság körén kívül esik, a közszereplők védelme erőteljesebben érvényesül valótlan tényállítások esetén. A közéletben résztvevő politikuskoknak felelősségteljesen kell gyakorolniuk politikai hivatásukat. Más sajtóhírekre történő hivatkozásuk nem mentesíti az alpereseket a felelősség alól.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján alkalmazta a kért objektív jogkövetkezményeket és a Ptk. 2:52. § (1), (3) bekezdése alapján részben alaposnak találta a sérelemdíj iránti igényt is, rámutatva arra, hogy a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem terhelte a felperest. A sérelemdíj mértékét az eset körülményeire figyelemmel mérlegeléssel állapította meg, értékelve azt, hogy a jogsértőnek bizonyult közlés a társadalom széles köréhez juthatott el. Szem előtt tartotta azt, hogy a sérelemdíjnak visszatartási célja is van, de figyelemmel

volt arra is, hogy az alperesi kijelentéseket már hasonló sajtóhírek előzték meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I.-II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását indítványozták.

Fenntartották azon álláspontjukat, hogy nem rendelkeznek perbeli legitimációval. Az I. rendű alperes neve egy ...-ai ... sajtóközlemény mellett került feltüntetésre, mely közlemény az ... oldalon jelent meg. Maga az ... is úgy tájékoztat az oldalán, hogy a kormányzat, pártok, civil szervezetek közleményeit teszi közzé, melyből szintén az következik, hogy az I. rendű alperes nem magánszemélyként, hanem frakcióvezetőként tett nyilatkozatot pártja nevében. A II. rendű alperes közéleti szereplései során tett nyilatkozatait a pártja nevében teszi, a ... véleményét közvetíti. Az I.-II. rendű alperes nyilatkozatának joghatásai a ...re nézve állnak be, a pártszervezet rendelkezik perbeli jogképességgel.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a határozatának indokolásában nem adott számot arról, hogy milyen okból nem fogadta el a kereseti kérelem hiányosságaira történő hivatkozásukat. A felperes minden közlés esetében pontatlanul, a határozott kereseti kérelem követelményeinek nem megfelelő módon jelölte meg a becsület és a jóhírnév védelméhez fűződő jogának megsértését.

Álláspontjuk szerint az általuk megtett nyilatkozatok nem alkalmasak a felperesről kialakult kép, közfelfogás, a felperes társadalmi megítélésének befolyásolására. A felperes volt ... pozíciójából fakadóan ismerte ..., ennek állítása tehát nem lehet sértő a személyére nézve. Egyébként pedig a felperes neve több olyan ügyben felmerült, ahol személyes adattal való visszaéléssel, kémkedéssel vádolták meg.

Az elsőfokú eljárásban előadottakat megismételve hivatkoztak további olyan cikkekre, amelyek alapján joggal feltételezhatték a felperes és ... között fennálló kapcsolatot, e körben kiemelték a sajtó valóságghű tájékoztatási kötelezettségét.

Megítélésük szerint tehát nem tettek valótlan tényállításokat, a felperes neve így nem sérülhetett.

Hivatkoztak arra is, hogy a felperesnek közszereplőként sokkal tágabb körben kell eltérnie a személyével kapcsolatban tett bármilyen nyilatkozatot.

A megítélt összecszerűséget eltúlozottnak tartották, figyelemmel a jogsértés súlyára, jellegére, a felróhatóság mértékére, a közlés felperesre és környezetére kifejtett hatására.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az első fokú ítélet helybenhagyása mellett érvelt.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában kifejtett állásponttal egyetértett.

A perbeli jogvitában a másodfokú bíróság arra kíván rámutatni, hogy az alperesek személyes felelőssége egyértelműen megállapítható volt. Az I. rendű alperes személyes érintettsége okán, a ... szemben indult büntetőeljárásban megtett vádlotti nyilatkozatra reagált akként, hogy nem tart kapcsolatot ..., hozzáfűzve azt, hogy a felperes az, aki hangfelvétellel igazolható módon megbízta ... vezető ... politikusok lejárásával.

Ebből következően nem foghat helyt az az álláspont, hogy az I. rendű alperes a ... frakció hivatalos álláspontját közölte, hiszen a személyét ért támadásokra reagált. Ebben az összefüggésben az I. rendű alperes a felperes személyére vonatkozóan tett állításának valóságálapját nem tudta alátámasztani. A bírói gyakorlat egységes és következetes abban a kérdésben, hogy más sajtómegjelenések önmagukban nem alkalmasak a hasonló jellegű tényállítások igazolására. A lehallgatás során készített felvételen elhangzottak pedig nem a felperes és ... kapcsolatára utalnak.

A II. rendű alperes esetében árnyaltabb a kifogásolt közlésmód, ami valóban értékelhető egy

korszak megjelöléseként, azonban bárki, aki ebbe a csoportba tartozik, érintettnek tekinthető, így a felperes (akinek nevét kapta a csoport) keresetösségi joga egyértelműen fennáll.

Nem felel meg a valóságnak az az alperesi hivatkozás, mely szerint nem jelölte meg a felperes a személyét ért sérelmet, mivel csak azt adta elő, hogy a bűncselekménnyel történő megvádolása, egy bűnözővel való kapcsolatba hozatala társadalmilag negatív megítélést vált ki. A felperes ezzel konkrétan megjelölte azt, hogy a kifogásolt közlés milyen okból sértő, amely állásponttal a másodfokú bíróság egyetértett.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint nem volt eltúlzott a felperes sérelemdíj iránti igénye. Az első fokon eljáró bíróság az összecszerűség megállapítása során helyesen mérlegelte a releváns körülményeket, a másodfokú bíróság nem talált olyan okot, ami a megítélt sérelemdíj leszállítására alapot adott volna.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelem tárgyában a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy mind a Fővárosi Ítéltábla, mind a Kúria következetes álláspontja az, hogy jogi személy szóvivője által tett jogsértőnek bizonyult nyilatkozatok esetében nem kizárt a személyes felelősségre vonás. A Ptk.2:42. § (2) bekezdése értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. Ekként senki nem jogosult semmilyen felhatalmazás alapján más személyhez fűződő jogát megsérteni. Ha a pártszervezet képviselője, szóvivője megsérti más személyhez fűződő jogát, ezzel szükségképpen túllépi a szervezet által kapott felhatalmazását, mert jogsértésre vonatkozó felhatalmazást a jogi személy a tagjának, alkalmazottjának, képviselőjének nyilvánvalóan nem adhat. Az általános szabályok alóli kivételt a Ptk. 2:51. § (2) és (3) bekezdése teremt, amelyet azonban a perbeli esetre nem lehet alkalmazni.

Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntését a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben, a felperest terhelő illetékfizetési kötelezettség mértékét érintően változtatta meg. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az I-II. rendű alperes pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően személyenként 30.000-30.000 forint kereseti illeték megfizetésére köteles. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett kereseti illeték azonban mind az I., mind a II. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset után, a 600.000 forint pertárgyértékre figyelemmel kétszer 36.000 forint volt [Itv. 42. § (1) bekezdés a) pont].

Egyebekben az első fokú ítéletet helyben hagyta, annak lényegében helyes indokai szerint, az elsőfokú bíróság által ismertetett jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel.

Az I-II. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért viselik a felperes fellebbezési költségét, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján határozta meg. Ugyancsak az eredménytelenül fellebbező alperesek viselik az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján számított, a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján előlegezett fellebbezési illetéket, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra.

Budapest, 2016. június 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.

Dr. Örkényi László

s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő